

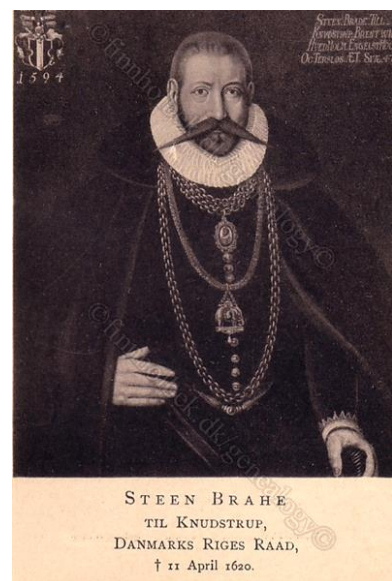
Sophie Steensdatter Brahe

En skøn sensommerdag midt i august det herrens år 1588 blev født en lille pige på det nyligt opførte Næsbyholm slot på Midsjælland. Familien var højadelig og ejede flere store godser på Sjælland og det dengang danske Skåne. Faderen var den fromme og godgørende Steen Ottesen Brahe, der var medlem af Rigsrådet, ridder af Elefantordenen og hans broder var den berømte astronom Tycho Brahe, der opførte Uranienborg på øen Hven i Øresund. Moderen var Birgitte Ottesdatter Rosenkrantz, der døde tre uger efter pigen Sophie Steensdatter Brahe's fødsel.

Næsbyholm Slot syd for Sorø

Steen Ottesen Brahe

Faderen havde levet lykkeligt med sin Birgitte, men da hun døde tre uger efter Sophies fødsel, flyttede han senere, men sørgede for de to børn fik en første classes opdragelse og uddannelse, som han selv havde fået i flere lande og der skabt gode forbindelser i blandt andet Tyskland, der senere kom Sophie til gode.

Kun 17 år gammel blev Sophie gift 8. september 1605 med Jørgen Lunge (Dyre) fra Odden gods i Mygdal ved Hjørring. Jørgen var også af adelig slægt og født 11. oktober 1577. Han havde også fået en grundig uddannelse først hjemme, så i Viborg og derefter på det nyoprettede Sorø akademi, hvorefter han i 6 år sammen med broderen var på "dannelsesrejse" i Strasbourg, Tyskland, Padua i Italien, Genève samt Orleans og Paris i Frankrig, hvor han lærte fransk og fik en militæruddannelse. Senere var han "krigsmand" under Henrik IV i Frankrig. 1605 major under grev Maurits af Nassau i Holland mod spanierne. Han kom hjem og som nævnt gift 1605 med Sophie Brahe og de flyttede

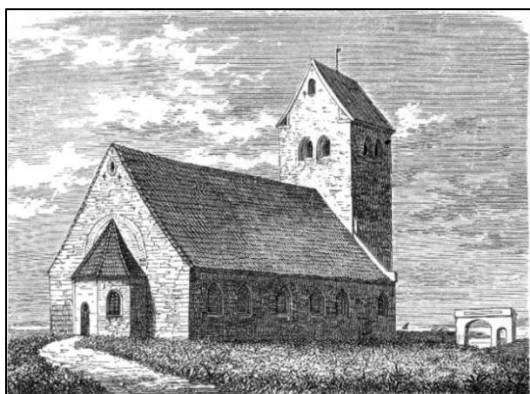
til Odden, hvor deres første tre børn blev født, Birgitte Jørgensdatter Lunge (Dyre) den 21. april 1607, Kirsten Jørgensdatter Lunge (Dyre) den 13. juli 1608 og Sophie Jørgensdatter Lunge (Dyre) 1609.

Odden anno 2012

Brudekiste til Sophie Brahes bryllup 1605

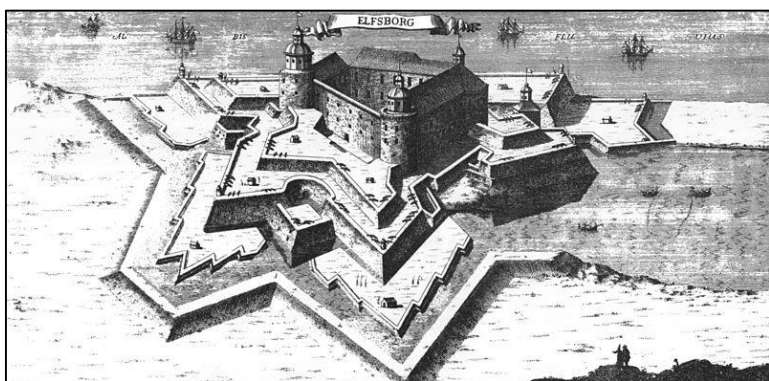

Vestervig kirke, en del af Vestervig kloster

Stensbæk anno 2000

Derpå flyttede de til Vestervig Kloster, som Jørgen Lunge fik i Len 1608-10, hvor 2 børn blev født, Anne Jørgensdatter Lunge (Dyre) født 1. februar 1610 og Lisbeth Jørgensdatter Lunge (Dyre) født 2. februar 1610. Anne og Lisbeth var tvillinger. Så fik de Ørum Len tæt ved, hvor Ide Jørgensdatter Lunge (Dyre) blev født 1. september 1612. Samtidig med arbejdet på Lenene drev de Odden gods og Stensbæk ved Bindslev samt Frøslevgård, men blev kaldt af Kong Christian IV til kamp ved Kalmar i 1611 og 1612 i kamp om Älvsborg fæstning og fik fra 1613 den som Len og desuden nabolenet Bohus, hvor Jørgen Lunge blev slotsherre.

Älvsborg fæstning i Sverige

Bohus fæstning, dengang norsk, nu svensk.

Der blev deres 7. barn, drengen Ove Jørgensen Lunge født 19. november 1613, mens den sidste pige Margrethe Jørgensdatter Lunge (Dyre) blev født maj 1616. Birkelse gods blev af kreditorerne til Niels Eriksen Kaas ved skøde af 7/10 1614 overtaget af Jørgen Lunge med 72 tdr. Hk med 2 gårde i Aastrup, Aastrup mølle, Teglladen og 1 gård og 2 huse i Aaby. 1614-15 udvidede han godset ved tilbagekøb af 40 gårde, 2 møller og nogle huse og enge i Aaby, Jetsmark og Vadum sogne samt ved mageskifte 10 gårde, nogle huse og eng nær Birkelse, og dermed samlet meget

af det gamle gods. I 1616 blev han udnævnt til rigsråd og senere rigsmark. Men Jørgen Lunges helbred slog ikke til, han blev alvorlig syg og døde på sit gods Birkelse 1619 og blev begravet i Vor Frue Kirke i Aalborg efter at have skænket 1000 rdl. til Aalborg skole.

Jørgen Lunge (Dyre)

Sophie Steensdatter Brahe

Birkelse 1920

Birkelse 2010

Sophie Brahe var godt skolet hjemmefra på familiens godser og påtog sig opgaven af drive deres godser videre. Jørgen Lunge havde som nævnt købt flere naboejendomme til Birkelse, og Sophie fortsatte opkøb til godset efter Jørgens død. Der blev købt flere gårde, en del huse og Aaby og Biersted kirkers indfæstning af kirke-tiende. I 1623 købte hun Toftegård i Jetsmark, Rævs-kærgård og Ulveskoven m. fl. + mange fæstegårde omkring Birkelse. Hun blev efterhånden "herre" over mere end 2000 tdr. Hartkorn.

Både mens Jørgen Lunge levede og senere, blev der sørget godt for børnenes uddannelse og opdragelse, hvilket kan ses af de gode giftemål og positioner de opnåede. Men ingen kan tage højde for, hvor længe børnene fik lov at leve. Kun ét af børnene, Ide overlevede Sophie Brahe, der døde 2. juli 1659 og blev begravet på families gravsted i Budolfi kirke i Aalborg. Herom senere.

Året før Jørgen Lunge døde i 1619, blev Jens Christensen Toplund født 1618 på én af Oddens fæstegårde i Snevre. Han blev stamfader til en række af fæstebønder, der ved udskiftningen 1797 fortsatte også med held som selvejere og fra Houbakgård senere flyttede til Saxtrup, hvor 4 brødre havde 4 gårde og en bror tømmerer i Bjergby få hundrede meter derfra. Slægten Toplund/Houbak har således fulgt Odden gennem mindst 400 år.

Men på hjemmefronten på Odden var der problemer med et "heksefolk", der huserede i Mygdal og Saxtrup, samt flere i omegnens sogne. En præst, Peder Vognfører blev efter sagnet brændt for hekseri midt i 1550erne, hvor Jørgen

Lunges farfar Christoffer Tygesen Lunge Dyre var ejer af Odden. Det var nok i erindring om det, 70 år efter i 1623 Sophie Brahe gav anledning til sagsanlæg mod 2 "hekse" i Mygdal og Saxtrup.

Her blev hun bakket op af mange af sognenes mænd + præsten Niels Pedersen i Bjergby, der efterfulgte Peder Vognfører i embedet og degnen Laurids Jensen som vidner i sagen. Landstingets dombog giver et godt indtryk af livet og den troldom, som man troede heksene bedrev. Hele 12 kirkenævninger af Horn Herred havde 11. august svoret Kirsten Ibsdatter i Mygdal skyldig i troldoms bedrift efter hendes egen tilståelse. Hun blev fængslet på Odden 19. juli 1623 og bekendte 20. juli. Kirsten havde følgeskab af flere "hexe", der havde forsvoret kristendom. De havde ved Thyre i Saxtrup "kærnet" i Saxtrup bæk og Christian Poulsen, der tjente ved Peder Christensen i Saxtrup blev "forgjort" og døde kort efter han opdagede deres troldomskunster. De havde "forgjort" rugen på Odden mark og Niels Skomagers køer i Krattet. Kirsten havde med "hexene" Maren, Bodil og Kirsten Egholm i Højrup, Dol Ane i Snevre, Maren Degns i Højrup og Kirsten Hyrde i Tornby været skyldig i skibsforlis ved Kjærsgaard strand og forgjort Anders Svendsens køer i Ejstrup. Anders Pedersen i Lund havde også været udsat, idet hun var skyld i døde køer, "foler" og andet for over 200 Daler. Det vidnede 24 dannemænd fra Mygdal, Degnbol, Træholt, Saxtrup, Dal, Bakken og Lund. Sophie Brahe forfulgte også sagen mod Thyre Pedersdatter fra Saxtrup, der af Jens Christensen i Uslev blev beskyldt for at ombringe sin mand, Niels Simonsen, 18 uger efter deres ægteskab og deres karl Christen Poulsen, hvilket bekræftedes af folk fra Mygdal, Uslev, Dalsgaard, Degnbol, Træholt og Bjergbybakke. Jens Poulsen i Saxtrup og folk fra Dal, Lunde og flere steder bekræftede det. Ladefogeden Ole Nielsen, Odden, fandt også Oddens eng forhekset, da der var så langt mellem kornstråene som kål i kålgård. Anders Pedersen i Søgård havde spurgt Oluf Svendsen og Anders Nielsen, der tjente i Bjergby om de havde hørt at Thyre tog livet af Christen Poulsen i Saxtrup efter St. Hansdag.

Sagerne endte i Landsretten i Viborg med dødsdom af Kirsten Ibsdatter fra Mygdal efter hun tilstod at være hex. Hun blev brændt på bålet i Tingmarken i Bindslev eller Tolne bakker. Thyre Pedersdatter i Saxtrup slap for bålet, da hun ikke vedgik trolddom ved Landsretten i Viborg og hun blev dømt til at skulle rømme kongens riger og lande og hendes boeslod blev forbrudt. Hun blev sendt syd for grænsen med tiggerstav på ryggen. Sophie Brahe blev således bakket op af sine fæstebønder, degn og præst.

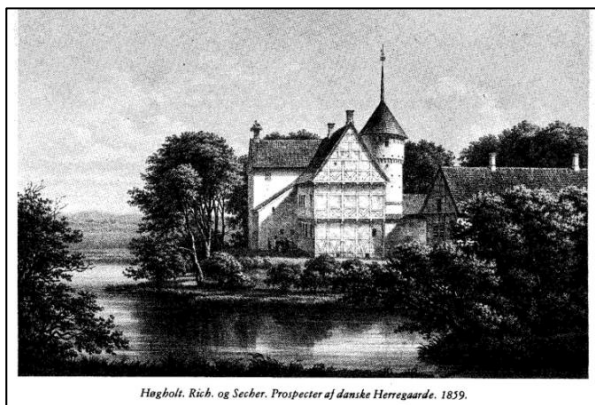
Men den daglige omsorg for trofaste fæstebønder og tyende var i spil. Det var naturligvis ikke Sophie Brahe selv der havde den kontakt, men ride- eller ladefogden der fik ejerens nedskrevne "resolution" at føre ud i livet på godt og ondt på diverse af hendes godser, som for eksempel:

- 1 Søren Sørensen i Bjergby Dal skal have 6 stolper af udvist egetræ til reparation af bindingsværk i et hus.
- 2 Boelsmand Christen Christensen i Arnen skal have ege- og bøgetræ til nødvendig reparation af huse.
- 3 Christian Bertelsen fra Saxtrup er lovlig dømt til i 4 til 6 uge at gå med trillebør i Fladstrand som straf for efterladerhed og sløseri af ejendommen til skræk og advarsel for andre.
- 4 Saxtrups fæstebønder har ønsket træ til broen over Saxtrup bæk.
- 5 Gårdmand Christian Jensen fra Snevre skal ikke betale skat af 1 td. Hårdkorn. (byg eller Hvede)
- 6 Jens Andersen i Snevre skal have 4 stolper egetræ og et læs ris til gærde omkring haven.
- 7 Niels Mortensen i Nørre Bindslev har jeg lovet et læs bøgetræ af det bedste "her i gården findes".
- 8 Jens Jensens kone i Saxtrup beretter, at manden er svagelig og begærer noget træ til gårdens forbedring.
- 9 Niels Pedersen fra et øde sted i Saxtrup skal have tømmer til fire hjul.
- 10 Jeppe i Store Grøntved skal have et læs træ til staver af det her fra gården.

Således fortsætter i alt 29 punkter med ting, der skal sættes i værk rundt om på godset. En omsorg godsejeren tager på sig i godsernes drift. Da skoler og kirker hører under godserne, skal også de med præster og degne have underhold. Ovennævnte 29 eksempler er fra et lidt senere tidspunkt, men viser godt, hvor omfattende driften af et gods var på den tid. Også tvistigheder bønder imellem er en opgave og der blev langt senere oprettede sognefogedembeder, men var på den tid godsets anliggende og skat i naturalier og tiende skulle opkræves til stat og kirker.

De følgende 4-5 år gik livet sin vante gang til 1627. Ved kejserkrigen 1627-29 blev også hele Vendsyssel besat af Tyskland og de fleste adelige flygtede til Læsø og Norge. Men et par enker blev og Sophie Brahe kendte sikkert fra mandens ophold i Tyskland oberstløjtnant Melchior v. Halzfeldt, der fik kommandoen over Vendsyssel og tog ophold på Odden. Han var en nobel herre, der foragtede kvindfolk og druk. Her kan igen genkendes personer efter fire år fra hekseprocesserne i 1623. I Melchior v. Hartzfeldts fortegnelse 1628-29 over personer og besætninger nævner at Peder Christensen fra Saxtrup havde 10 beboere med 3 køer, 2 okser, 5 heste, 3 svin, 4 får, 2 gæs, 2 høns, 2 tdr. rug, mens hos Anders Pedersen, Søgård i Bjergby var 8 personer, 5 køer, 2 okser, 5 heste, 5 svin, 11 får, 4 høns og 11 skp. Rug. Melchior v. Halzfeldt liste over fæstebønder tæller 104 steder, deraf 29 i Bjergby, 27 i Snevre, 4 i Saxtrup, 2 i Ørnø, 8 i Træholt, Kobbersholt og 34 i Mygdal. Alle hvor Odden og Sophie Brahe havde ansvar for også i fredstid. Dertil kommer fæstere under de andre godser. Men Hartzfeldt plyndrede ikke bønderne, forlangte kun, hvad der var nødvendig til militærets ophold. Hans broder Hermann v. Hartzfeldt fik kommando på Birkelse, Rævskeergård og Oksholm og han har sikkert gjort plads til Sophie Brahe på hendes gods Birkelse i de tre år belejringen varede.

Men bortset fra at Sophie Brahe mistede sin ældste datter Birgitte Lunge der døde i barselseng 1627, slap godserne godt fra besættelsen af tyskerne i de tre år. Børnene fortsatte uddannelsen og sønnen Ove Jørgensen Lunge kom i trediveerne på dannelsestog rundt i Europa, som sin fader. Han endte i Padua i Italien med det berømte universitet, hvor han blev syg og døde. Kisten blev sendt hjem og han blev begravet ved familien i Vor Frue kirke i Aalborg.

Høgholt ved Hørmested, Sindal 1859 og 2008

I 1640 købte Sophie Brahe også Høgholt gods ved Sindal, så der nu var tre godser + Steensgård ved Bindslev at tage vare på.

Bjergby Kirke

Mygdal kirke

De to kirker i Bjergby og Mygdal hørte under Odden gods og vedligeholdelsen også. April 1637 blev af tilsynet påpeget flere mangler i Bjergby kirke og i september også udbedring af stenter, så kvæg ikke kunne færdes på kirkegården. Juli 1640 blev blytaget og østre gavl repareret.

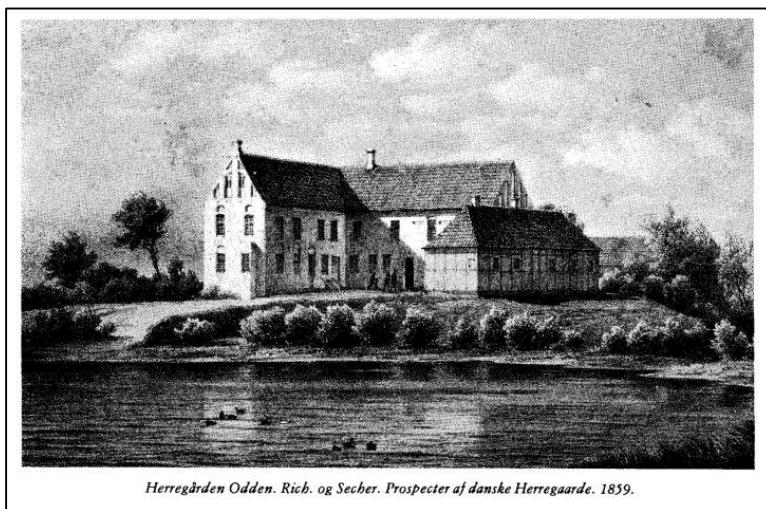
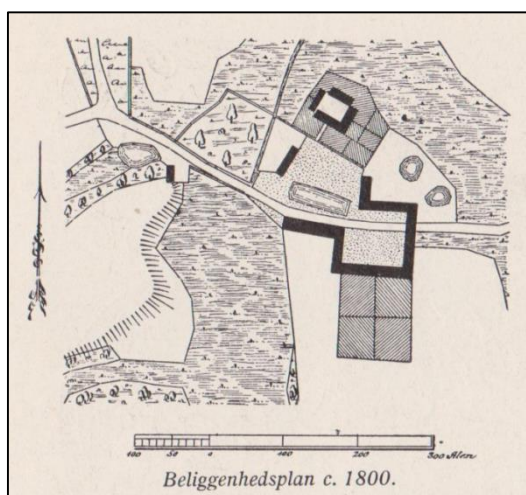
1643 indgik Sophie Brahe forlig i strid mod Baggersvogn om en eng mellem godserne. Forliget fik afgørende indflydelse 150 år senere ved udskiftningen i Mygdal sogn.

Sophie Brahe var ikke tilfreds med fæsteren af Odden Mølgård Peder Laursen og på Horn Herreds Ting 1645 forpligter han sig til at stoppe ølsalg og holde kro, og hans børn Gregers og Ingeborg måtte ikke komme i gården og han skulle betale børnenes lejemålsbøder på 18 Rdlr. til fru Sophie Brahe.

Besættelsen af svenskerne 1643-45 gik tilsyneladende let over Odden og Sophie Brahe, men en del fra egnens værdier blev gemt i Asdal skov, som fik noget retlig efterspil, da Bjergbyfolk blev beskyldt for at lede svenskerne til gemmestedet, som de plyndrede.

1651 blev Sophie Brahe opmærksom på 220 alen hugne sten fra Horne kirke, som hun købte for 55 sldr = 220 mark. Og hun gav samme år 10 sldr til kirken.

Denne handel var sikkert med henblik på syldesten til huset, hun byggede som nordfløj på Odden. Huset var grundmuret og i 2 sokværk (etager) og fik Odden til at være en lukket borggård. Hun var da 64 år gammel, men havde fortsat livskraft til udvidelse af godset.

Odden, plantegning 1800 med Sophie Brahes nordfløj og tegning fra 1859 set fra nord, hvor nordfløjen er fjernet.

Men i 1656, hvor hun blev 68 år gammel oprettede hun en fond som almisse med årlig uddeling af 33 rdl. 2 sk. årlig. Samme år delte hun godserne til børn eller deres efterkommere. Ligesom Sophie Brahe havde sørget godt for sine godser, havde hun givet haft stor omsorg for børnene med god uddannelse og opdragelse til et liv på adeligt niveau. Men hun var ikke herre over liv og død og sidstnævnte - døden - kom for ofte og for tidligt på besøg i familien.

Børnene født mellem 1607 og 1616 var:

Birgitte Jørgensdatter Lunge (21.04.1607-31.08.1628) gift 1627 med Henrik 2. Ramel født i Bäckskog kloster i Skåne (1601-1653) og kom til Danmark 1618. Han var landsdommer og godsejer på Bäckskog kloster. Birgitte døde i barselseng 1628, men datteren Birgitte Henriksdatter Ramel overlevede. Født 31.08.1628, død 25.02.1640.

Kirsten Jørgensdatter Lunge (13.07.1608-10.03.1637) gift 1635 med Hans Bille (1601-1672), hvis far var Skånsk lensmand, Steen Bille (1565-1629) gift med Rigmor Hansdatter Lindenov (1577-1633). Kirsten og Hans Bille fik datteren Kirsten Bille (16.03.1637-1704), der blev gift med Otto Skeel (1633-1695) til Vallø hvis far var Christian Skeel (1603-1659) til Fussingø. Datteren Kirsten Bille døde 1704.

Sophie Jørgensdatter Lunge (1609-30.11.1645) blev 1644 gift med Erik Høg (Banner) (1610-1673) Bjørnholm (Høgholm), Lykkesholm, (mellem Grenå og Ebeltoft) (1643-1673). Derefter overtog sønnen af andet ægteskab, Iver Just Eriksen Høg Banner. Sophie døde i barselsseng 1645.

Anne Jørgensdatter Lunge (01.02.1610-06.08.1652) gift 1628 med Just Styggesen Høg (1584-1646) født på Vang i Sulsted, ridder på Gjorslev, Rigskansler og senere diplomat i Norge. Hun var Lensmand efter manden på Kalø 1646-47. De fik sønnen Stygge Høg (Banner) (1629-1682), der blev gift med den berømte og berygtede Marie Grubbe fra Tjæle. Deres andet barn var Jørgen Høg (Banner) (1632-1678). Nr. 3 var datteren Anne Justdatter Høg (Banner) (03.04.1633-01.07.1647). Det 4. barn Ove Høg (Banner) født efter 1628. Nr. 5, Gregers Ulfstand Høg (Banner) f. efter 1628. Nr. 6 Sophie Justdatter Høg (Banner) (15.08.1638- 15.12.1638) og sønnen Just Høg (Banner) (06.05.1640-26.09.1694), og sidste barn Sophie Justdatter Høg (Banner) (1641-1680). Anne døde 1652 og blev begravet i Tryggevælde.

Lisbeth Jørgensdatter Lunge (02.02.1610-07.01.1659) blev gift 1629 med Palle Axelsen Rosenkranz (1587-1642) til Krenkerup, Lungholm og Rosenlund, ridder af Elefantordenen 1633. Lensmand på Aalholm 1642. Han døde 1642 og Lisbeth drev Krenkerup videre 1642-49 til sønnen af Palles første ægteskab Jørgen Pallesen Rosenkranz overtog godset. Også Lungholm stod hun for 1642-49 til sønnen Erik Rosenkranz overtog driften 1649. Rosenlund også på Lolland klarede Lisbeth til 1649, hvor Jørgen Pallesen Rosenkranz tog over til året efter, hvor flere ejere meldte sig som ejere. Lisbeth arvede **Høgholt** efter sin mor og drev godset videre fra 1656 til 1659, hvor sønnen Erik Rosenkranz fik godset. Lisbeth blev mor til 9 børn. Axel Rosenkrantz f. efter 1629, Lisbeth Pallesdatter Rosenkrantz (27.04.1631-28.09.1657), Mette Pallesdatter Rosenkrantz (17.04.1632-04.04.1665) til Lungholm og Rosenlund, gift med Erik Rosenkrantz til Rosenholm og Birgitte Pallesdatter Rosenkrantz (15.02.1633-21.05.1677) til Krenkerup, gift med Christen Skeel (den rige) til Gammel Estrup. Andre børn var Rosenspar, Lunge og Helvig, alle født efter 1629 og Jørgen Rosenkrantz (12.01.1637-12.08.1671) samt Sophie og Helvig også født efter 1629.

Ida Jørgensdatter Lunge (01.09.1612-30.10.1671) gift 1632 med Otto Skeel (1605-1644) til Broholm (1641-1644). Otto Skeel opførte nyt slot på godset 1642 med rundt tårn, Katholm (1630-1644), Hessel, Valbygård med fl. Deres børn var 1. Vibike Ottesdatter Skeel (1633-1685) til Broholm, Visbygård + Frøslevgård. 2. Jørgen Skeel (1634-1696) til Broholm på Sydøstfyn, Arreskov, Vindomovergård. 3. Albert Skeel (1635-1667) til Broholm, Holbækgård, Hessel og Katholm. 4. Otto Skeel (1636-1696) til Birkelse, Hammelse og Hjermitslevgård. Ved Otto Skeels død 1644 fortsatte Ida driften af Broholm til 1650, da deres søn Jørgen Skeel overtog godset. Katholm gods på Djursland overtog Ida også 1644-1660, hvor deres anden søn Albert Ottosen Skeel overtog godset. Ida arvede også **Odden** med **Stensbæk** sammen med søstersønnen Just Justesen Høg (Banner). Ida byttede sin andel i Odden og Stensbæk med søsteren Margrethe Lunges søn Mogens Christensen Skeel, ejer af Fussingø, der også købte Just Justesen Høg Banners andel og med Odden fulgte sædegården **Stensbæk**. I 1656 overtog han også halvpart i **Birkelse** gods fra Sophie Brahe og han mageskiftede med Ida Lunges halvpart, der 1660 overgik til Ides søn Otto Ottesen Skeel. Den anden halvpart tilfaldt Sophies datterdatter Kirsten Bille gift 1662 med Otto Kristensen Skeel men de solgte halvdel til Otto Ottosen Skeel for 11.534 rigsdaler. Otto Ottesen Skeel tilkøbte senere Knudseje, Dybvad Hjermitslevgård m. v. Godset har siden været i slægtens eje, her i 2015 med Jørgen Christian Skeel som ejer. Andre børn var tvillingerne Kirsten og Sophie f. før 1640, død før 1644, Ove Skeel (06.06.1641-06.03.1659), Tønne Skeel (12.06.1642-24.08.1659) og Birgitte Ottesdatter Skeel (17.07.1644-16.04.1659).

Ove Jørgensen Lunge (1613-1637) var den formelle ejer efter faderen Jørgen Lunge (Dyre)'s død 1619, men moderen Sophie Brahe forestod driften af godserne. Ove fik en grundig uddannelse og kom på studie- og uddannelsesrejse ned i Europa, og kom 1637 til Padus i Italien, hvor han blev syg og døde. Kisten blev sendt hjem til begravelse som familien i Frue kirke i Aalborg.

Margrethe Jørgensdatter Lunge (01.05.1616-07.10.1653) gift 1646 først med Mogens Bille, der døde 1648, andet ægteskab 1649 blev med Christen Albertsen Skeel, Fussingø (1630-59), Vallø (1651-1659), m fl. Sønnen Otto Christensen Skeel (08.01.1633-28.03.1695) af Christens første ægteskab overtog Vallø 1659-1695. Den anden søn Mogens Christensen Skeel (15.07.1651-05.08.1694) overtog Fussingø 1659-1694.

Alle børnene fik eller giftede sig til betydelige godser, og flere kom til at administrere godserne, hvis ægtemagen afgik ved døden, til sønner tog over.

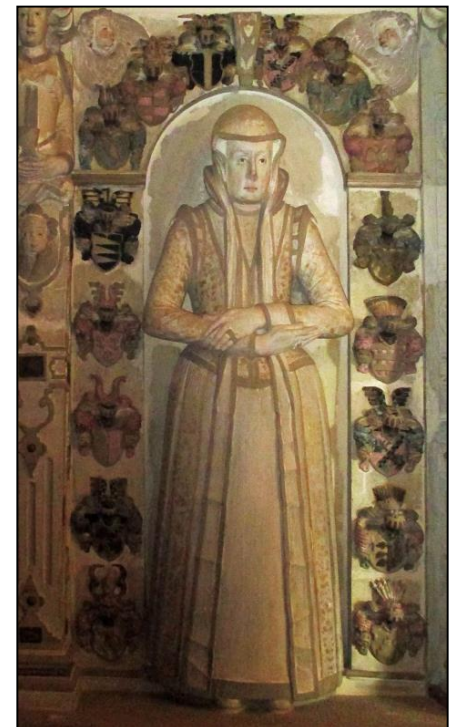
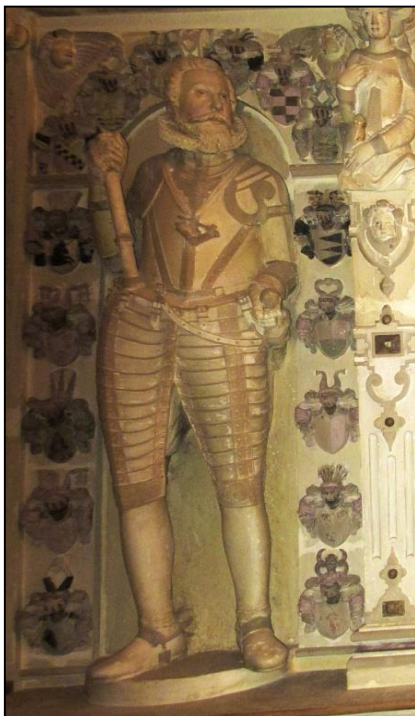
Sophie Steensdatter Brahe døde 1659 og blev begravet i familiegraven i Frue kirke i Aalborg efter et begivenhedsrigt liv, hvor hun også sørgede godt for børnene mens de levede, men hvor kun Ide Jørgensdatter Lunge overlevede hende.

Jørgen Lunge & Sophie Brahe malet på brudekistens låg

Fra gravmælet i Vor Frue Kirke, Aalborg.

Kilder: Vendsysselske Aarbøger fra 1915 og fremefter.
Wikipedia om adelige godser m.m.

Efterskrift:

Mens Jørgen Lunge var lensmand på Vestervig var der tid for ham til også at interessere sig for egnens fortid. Og Jørgen Lunge havde sikkert kendskab til historien om liden Kirsten og prins Buris, der døde sidst i 1100-årene under Valdemar I den Store 1157-1182. Liden Kirsten var lillesøster til Kong Valdemar og forelskede sig i Prins Buris, der havde et gods i Thy. Forelskelsen resulterede i at liden Kirsten blev gravid, og uden kongens accept. Valdemar dansede liden Kirsten til døde og begravede hende længst væk fra Vordingborg og Prins Buris blev blindet og lænket så han netop kunne nå graven til han døde en halv snes år efter. Fra flere kilder vides, at Jørgen Lunge foranstaltede graven undersøgt i 1610. Han "befandt midt i graven et Skillerum og Been af tvende Mennesker, udi hver sit Rum". Så der blev bekræftet rygtet om gravstedet, der senere i 1875 af Natiomuseets omhyggelige undersøgelse igen bekræftedes.

Herregården eller godset FRØSLEVGÅRD, der ligger omtrent midt på Mors erhvervede Jørgen Lunges far, Ove Lunge fra Kronen i 1601, samme år som han døde, og sønnen Jørgen Lunge overtog da ejendommen. Efter Jørgen Lunges død i 1618, blev den tilskødet Otto Skeel, der var gift med Sophie Brahe og Jørgen Lunges datter Ida Lunge. Deres døtre Birgitte og Vibeke Skeel arvede Frøslevgård – først Birgitte til hun døde, derefter Vibeke, der var gift med Jens Juel, der overtog gården ved Vibekes død i 1660. Jens Juel var bror til søhelten Niels Juel,

Men tiden i Thy satte sig flere spor også for Sophie Brahe, idet hun 3 år efter Jørgen Lunges død i købte godset BODDUM BISGÅRD i 1621 af Jørgen Lunges mor Anne Maltesdatter Schested, enke efter Ove Lunge. Ove Lunge havde købt godset 1600, året før han døde og Anna Maltesdatter Schested havde som enke drevet godset til Sophie Brahe overtog det 1621 og drev det til hun døde i 1659. Boddum Bisgård ligger smukt ned til Limfjorden 12-14 kilometer syd og øst for Vitskøl og Ørum, hvor Jørgen Lunge var lensmand 1608-1613.

